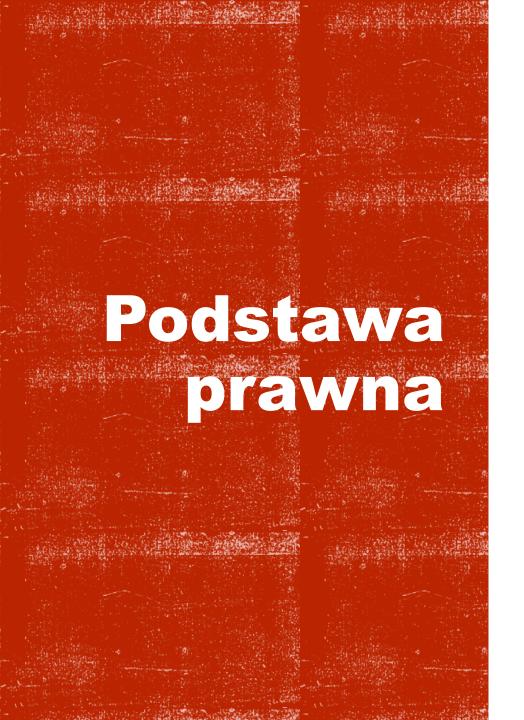
Prawa autorskie

Damian Kurpiewski, Krzysztof Skowronek

 Ustawa z dn. 4 lutego 1994 o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. Z 2006 r., Nr 90, poz. 631) – UOPA

 Ustawa jest zgodna z prawodawstwem UE

Przedmiotem ochrony jest utwór

Cechy utworu

PRZEJAW DZIAŁALNOŚCI TWÓRCZEJ

MA INDYWIDUALNY CHARAKTER

CZY INNA OSOBA WYKONAŁABY JE TAK SAMO?

KRYTERIUM OSĄDZANIA, CZY DZIEŁO JEST UTWOREM

Utwór jest przedmiotem ochrony od chwili ustalenia

Ochrona przysługuje twórcy niezależnie od spełnienia jakichkolwiek formalności

Prawa autorskie

Osobiste

Chroni nieograniczoną
 w czasie i niepodlegającą
 zrzeczeniu lub zbyciu więź autora z
 utworem,

w szczególności prawo do:

- oznaczenia utworu,
- nienaruszalności treści i formy,
- nadzoru nad wykorzystaniem utworu.

Majątkowe

- Twórca ma wyłączne prawo do korzystania z utworu i rozporządzania nim oraz do wynagrodzenia za korzystanie z utworu.
- Ograniczone w czasie: 70 lat od śmierci twórcy.
- Podlegają przejściu na drodze dziedziczenia lub umowy, przejście może być przechodnie.

 https://i1.wp.com/zdjecia2.ayz.pl/Blog/wpcontent/uploads/2015/05/infograf_prawa_autors kie_kolor_BIG-min.jpg

Przejście praw autorskich na drodze umowy

Umowa o przeniesieniu praw majątkowych Umowa o korzystaniu z utworu (licencja)

Licencja

Prawa autorskie majątkowe pozostają przy twórcy.

Licencjonobiorca korzysta z utworu w zakresie przewidzianym w licencji.

Licencja może być wyłączna lub nie.

Utwory pracownicze

Powstałe w ramach wykonywania obowiązków wynikających ze stosunku pracy.

Autorskie prawa majątkowe posiada pracodawca.

Licencja na oprogramowanie

Licencja na oprogramowanie to umowa na korzystanie z utworu jakim jest aplikacja komputerowa, zawierana pomiędzy podmiotem, któremu przysługują majątkowe prawa autorskie do utworu, a osobą, która zamierza z danei aplikacji korzystać.

Umowa taka powinna określać przede wszystkim pola eksploatacji (formy wykorzystania utworu), czyli warunki na jakich licencjobiorca jest uprawniony do korzystania z programu.

Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych jako podstawowe elementy określające pola eksploatacji wskazuje zakres, miejsce i czas korzystania z utworu, przy czym jest to wyliczenie przykładowe i strony umowy mogą dowolnie kształtować charakter licencji (biorąc jednak pod uwagę treść przepisów ustawowych, których strony nie mogą modyfikować)."

Rodzaje licencji

Niewyłączne - udzielający licencji może zezwolić na korzystanie z utworu wielu osobom równocześnie, które nie muszą mieć formy pisemnej

Wyłączne - rzadkość w przypadku aplikacji komputerowych, spotykane głównie w przypadku znacznych kontraktów np. na wykonanie systemów bankowych itp.

Sublicencja – licencjonobiorca może udzielić dalszej licencji, pod warunkiem wszakże takiego upoważnienia w jego umowie licencyjnej

Typowa licencja na oprogramowanie (EULA):

- Określa zakres, sposób i cel użycia licencjonowanego oprogramowania
- Treść licencji jest narzucana przez licencjodawcę akceptacja jest warunkiem korzystania z licencji
- Ogranicza zazwyczaj ilość komputerów i/lub ilość użytkowników
- Wyłącza odpowiedzialność licencjodawcy (producenta) za:
 - Bezbłędność działania
 - Przydatność
 - Straty spowodowane używaniem oprogramowania

Rodzaje licencji oprogramowania

Model zamknięty oprogramowanie własnościowe, prawnie zastrzeżone, zamknięte

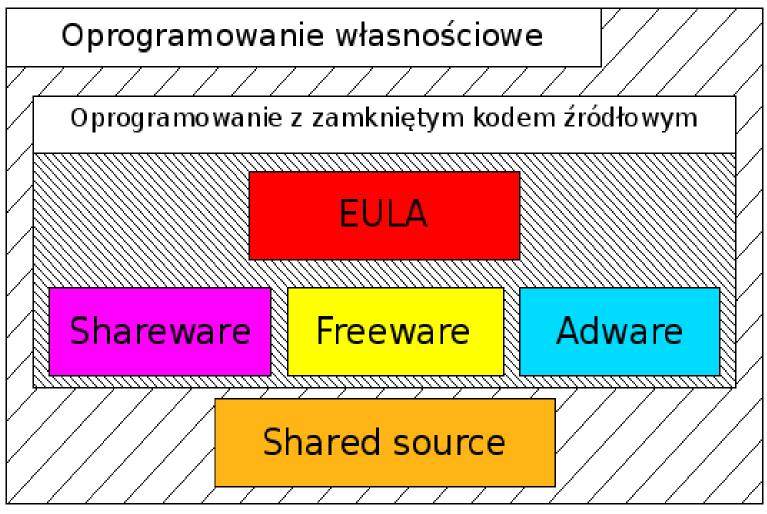
Model otwarty oprogramowanie wolne, zachowanie wolności użytkownika

Model mieszany

Oprogramowanie własnościowe

- Nie istnieje definicja oprogramowania własnościowego.
- Podejście to jest poniekąd "tradycyjnym" sposobem produkcji i dystrybucji oprogramowania.
- Cechą charakterystyczną jest to, iż producent oprogramowania generuje swoje zyski ze sprzedaży licencji na używanie kopii oprogramowania.

EULA

- End-User Licence Agreement licencja użytkownika końcowego
- Standardowy typ licencji, na której dystrybuowane jest oprogramowanie własnościowe.
- Obejmuje użytkowników indywidualnych i korporacyjnych.
- Cechy wspólne licencji EULA:
 - 1. Zastrzeżenie wszystkich praw dla producenta oprogramowania.
 - 2. Prawa użytkownika ściśle określone, o wąskim zakresie

Przykład (historyczny): Licencja Microsoft Windows XP Professional

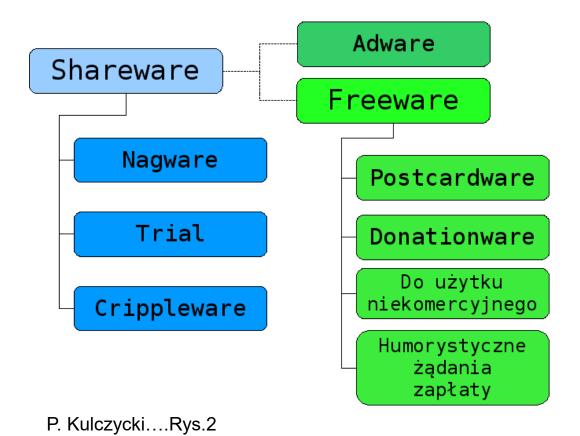
Instalowanie i używanie tylko 1 kopii

- Używanie systemu na komputerze posiadającym maksymalnie 2 procesory
- Udostępnianie usług obsługi plików, drukowania, połączenia z Internetem, oraz dostępu zdalnego maksymalnie 10 komputerom lub innym urządzeniom
- Wykonanie tylko 1 kopii zapasowej nośnika z oprogramowaniem
- B Jednorazowe przekazanie (sprzedaż lub podarunek) produktu osobie trzeciej

Shareware, freeware, adware

- <u>Shareware</u> udostępnienie użytkownikowi oprogramowania do wypróbowania przed zakupem. Program tylko w wersji binarnej. Podstawowa cecha – zezwolenie użytkownikowi na redystrybucję, oczekiwanie zapłaty po okresie próbnym.
- <u>Freeware</u> udostępniane bez kodu źródłowego, modyfikacja zabroniona, ograniczony zakres użycia (np. tylko do celów niekomercyjnych).
- <u>Adware</u> darmowe oprogramowanie, wyświetlające reklamy- źródło dochodu.
 Łączone często z shareware zapłać, a nie będzie reklam.

Kategorie oprogramowania shareware i freeware

Licencja Creative Commons

- Zestaw wzorców umów licencyjnych, na podstawie których twórca udostępnia, pod określonymi warunkami, swój utwór objęty majątkowymi prawami autorskimi.
- Zasada "wszelkie prawa zastrzeżone" została tu zastąpiona zasadą "pewne prawa zastrzeżone".
- Licencje te są tworzone i utrzymywane przez organizację Creative Commons.
- Wszystkie licencje i narzędzia CC są darmowe.

PEWNE PRAWA ZASTRZEŻONE

Elementy licencji

- "Uznanie autorstwa" (ang. Attribution, BY)
 Zezwala się na kopiowanie, dystrybucję, wyświetlanie i użytkowanie dzieła i wszelkich jego pochodnych pod warunkiem umieszczenia informacji o twórcy. To postanowienie jest obecne we wszystkich licencjach, ponieważ autorskie prawa osobiste są niezbywalne.
- "Użycie niekomercyjne" (ang. Noncommercial, NC)
 Zezwala się na kopiowanie, dystrybucję, wyświetlanie i użytkowanie dzieła i wszelkich jego pochodnych tylko w celach niekomercyjnych.
- "Bez utworów zależnych" (ang. No Derivative Works, ND)
 Zezwala się na kopiowanie, dystrybucję, wyświetlanie tylko dokładnych (dosłownych) kopii dzieła, niedozwolone jest jego zmienianie i tworzenie na jego bazie pochodnych.
- "Na tych samych warunkach" (ang. Share Alike, SA)
 Zezwala się na kopiowanie, dystrybucję, wyświetlanie i użytkowanie pochodnych dzieł, pod warunkiem, że będą one opublikowane na takiej samej licencji.

Łącznie sześć możliwych kombinacji warunków

Uznanie autorstwa (CC BY)

Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne (CC BY-NC)

Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne – Na tych samych warunkach (CC BY-NC-SA)

Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne – Bez utworów zależnych (CC BY-NC-ND)

Uznanie autorstwa – Na tych samych warunkach (CC BY-SA – jest to licencja najbardziej zbliżona do GNU FDL)

Uznanie autorstwa – Bez utworów zależnych (CC BY-ND)

 https://i1.wp.com/zdjecia2.ayz.pl/Blog/wpcontent/uploads/2017/02/CC-infografikafinal-min.jpg

 https://i2.wp.com/zdjecia2.ayz.pl/Blog/wpcontent/uploads/2015/05/dozwolony_uz% CC%87ytek_edu_inforgrafika-min.jpg

Źródła Literatura podstawowa

- Ustawa z dn. 4 lutego 1994 o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. Z 2006 r., Nr 90, poz. 631); http://isip.sejm.gov.pl/servlet/Search?todo=open&id=WDU19940240083;D19940083Lj.pdf
- 2. M.Sudoł, Prawo autorskie czyli o korzystaniu z czyjejś twórczości w druku i w internecie, Warszawa 2006; http://prawo.ngo.pl/strona/4762.html
- M.Krok, E-learning z perspektywy ochrony praw autorskich, [w]: M. Dąbrowski, M. Zając (red.) E-learning w kształceniu akademickim. Materiały z II ogólnopolskiej konferencji Rozwój e-edukacji w ekonomicznym szkolnictwie wyższym. Warszawa, Szkoła Główna Handlowa, 17 listopad 2005. Warszawa, 2006, s. 15–21; www.e-edukacja.net/e-edukacja_2.pdf
- 4. Przemysław Kulczycki, Analiza porównawcza modeli licencjonowania oprogramowania, praca magisterska, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Wydział Zarządzania, Kraków 2008

Źródła Literatura uzupełniająca

- 1. Barta J., Markiewicz R., Internet a prawo. Kraków, Universitas, 1998
- 2. Prawo Internetu, Redaktor: Paweł Podrecki, WydawnictwoPrawnicze LexisNexis, Styczeń 2004
- 3. Xavery Konarski, Internet i prawo w praktyce, Wydawnictwo: Stowarzyszenie Marketingu Bezpośredniego, 2002, ISBN: 83-917140-1-2
- Piotr Waglowski, Prawo w sieci. Zarys regulacji internetu Wyd. Helion, ISBN: 83-7361-854-6

Źródła

- https://pl.wikipedia.org/wiki/Licencja_oprogramowania
- https://pl.wikipedia.org/wiki/Licencje_Creative_Commons
- https://pl.wikipedia.org/wiki/Licencje_Creative_Commons#/media/Plik:CC_some_right s_reserved_PL.svg